

[Wilhelm]

Skal forholdet til politiet afspændes, må de unge have håndgribelige beviser for, at de ikke er gjort retsløse, sådan som de desværre med en vis ret opfatter at de er blevet det i dag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er kun en kort bemærkning, efter at hr. Wilhelm har været på talerstolen, inden det hele løber af sporet med al den hetz, der er kørt frem her imod politiet. Afvigte aften kunne man i TV-Avisen høre justitsministeren tale om, at man ønskede en ændring af de regler, der var om varetægtsfængsling, således at man var i stand til at fængsle de personer, som havde lavet lovovertrædelser i forbindelse med husbesættelser, vold o.lign. Derfor er fremskridtspartiets forslag om motiveret dagsorden formuleret således:

»Idet folketingskonstatierer, at justitsministeren ønsker at højne retsbevidstheden med en retshåndhævelsesparagraf i reglerne om varetægtsfængsling, f.eks. i forbindelse med husbesættelser og vold ... «

Det er netop årsagen til, at vi støtter det initiativ, der er kommet fra ministeren, og som allerede var der i går aftes. Derfor håber jeg på, at regeringspartierne kommer med et klart og entydigt svar, et klart svar om, at man ønsker at bakke op om dette, som reelt allerede var regeringens politik i går aftes, hvis man skal tro den udsendelse, der var i TV.

Inge Krogh (KrF):

Der er en meget lige vej fra besættelsen af Christiania til de husbesættelser, man har haft i den senere tid. Det er blevet endnu mere klart, efter at der bl.a. i Aktuelt er blevet offentliggjort en undersøgelse af 339 personer, der er blevet anholdt af politiet i anledning af husbesættelserne. Myten om, at det er unge, der ingen steder har at bo, er blevet meget kraftigt tilbagevist. Der var, som det for øvrigt er omtalt, kun 3 af de anholdte, der ikke havde bolig. Endvidere var der meget få, der hørte til i det kvarter, hvor der skete husbesættelser. Af de 339 var 231 over 18 år, så det er altså ikke de helt unge, der dominerer husbesættelserne. Det var som i begyndelsen i Christiania personer, der havde udmærkede boliger, der var de leden-

de i besættelsen. Det vil altså sige, at der er nogle, der bevidst søger at skabe uro i vores samfund. Når man ser på, hvad disse BZere udfører af velgennemtænkt arbejde, når de besætter et hus, og også under selve besættelsen og organisationen, som de f.eks. viste ved gravning af en tunnel på Nørrebro, kan man ikke sige andet, end at det er mennesker, der kan organisere, og det synes mærkeligt, at de ikke effektivt vil kunne udnytte mange af de tilbud, der findes her i landet til unge. De må jo også være i besiddelse af kreativitet. Man måtte derfor mene, at de selv måtte kunne sætte positive ting i gang.

I øvrigt undrer man sig over, at de ikke er i stand til at forhandle, men straks skrider til at tale gennem terror, rudeknusninger og gennem slogans, der på bannere er udhængt på bygninger osv. Man må formode, at de har evnen til at forhandle og fremsætte krav på demokratisk vis, men ikke ønsker det. De arrangerer flere møder, hvor de på udmærket måde har vist, at de er i stand til at forhandle og debattere.

Man kan ikke se bort fra, at meget af grunden til besættelserne og volden er lysten til at komme i centrum, at komme i medierne, og det er karakteristisk, at der er ofret meget tid i radio og TV og også i den skrevne presse på BZerne. Specielt har TV haft en vældig evne til, måske som sædvanlig, at være i begivenhedernes centrum og skildre tingene meget dramatisk. Det bevirker, at mange tror, at det er en meget stor del af ungdommen, der deltager, hvilket det jo ikke er.

Det er ikke blot husbesættelser, det drejer sig om. Der har også været noget, som er blevet udlagt som raceuligheder på Nørrebro. Hvad skyldes det? Meget specielt dette, men også husbesættelserne skyldes formentlig, at familielivet her i Danmark på mange måder er i opløsning. Man har måske ubevidst haft en vis misundelse over for indvandrerne, der som regel har et mere udbygget og godt familieliv. Hyppige skilsmisser og kortvarige papirløse forhold er med til at skabe utryghed og hårdhed hos dem, der vokser op, dvs. hårdhed i det ydre, medens de vel i og for sig, mange af dem, indadtil er særdeles bløde i sindet. En af vejene at komme ud af det på er efter min mening en bedre familiepolitik og desuden, at man forsøger at gøre børn trygge, også gennem undervisningen i skolen, bl.a. ved at give dem en un-